Europeiska unionens
officiella tidning

SV
L-serien

2026/718

23.3.2026

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2026/718

av den 20 mars 2026

om fastställande av tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1735 vad gäller minimikrav för miljömässig hållbarhet för offentliga upphandlingsförfaranden som omfattar viss nettonollteknik

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1735 av den 13 juni 2024 om inrättande av en åtgärdsram för att stärka Europas ekosystem för tillverkning av nettonollteknik och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1724 ([1]), särskilt artikel 25.5, och

av följande skäl:

(1) I förordning (EU) 2024/1735 fastställs åtgärder för att öka unionens tillverkningskapacitet för nettonollteknik och dess viktigaste komponenter, inbegripet stimulans av efterfrågan på miljömässigt hållbar och resilient nettonollteknik genom offentlig upphandling.

(2) Enligt förordning (EU) 2024/1735 ska kommissionen specificera obligatoriska minimikrav avseende miljömässig hållbarhet för offentliga upphandlingsförfaranden som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU ([2]), 2014/24/EU ([3]) eller 2014/25/EU ([4]), där kontrakt har nettonollteknik som förtecknas i artikel 4.1 a–k i förordning (EU) 2024/1735 som en del av sitt innehåll, och för byggentreprenadkontrakt och byggkoncessioner som inbegriper denna nettonollteknik.

(3) Enligt förordning (EU) 2024/1735 ska kommissionen specificera de obligatoriska minimikraven genom en genomförandeakt som ska antas senast den 30 mars 2025. På grund av tillämpningsområdet för bestämmelserna om offentlig upphandling i förordning (EU) 2024/1735, både när det gäller den nettonollteknik som omfattas och de potentiella minimikrav på miljömässig hållbarhet som ska beaktas, krävdes omfattande kartläggning och analys, och därför kunde tidsfristen inte hållas.

(4) Den här förordningen bör omfatta minimikrav för miljömässig hållbarhet kopplad till viss nettonollteknik, nämligen teknik för landbaserad vindkraft och havsbaserad vindkraft, med tanke på att de regler som fastställts i enlighet med artikel 25 i förordning (EU) 2024/1735 bör gälla vid upphandling av nettonollteknik, utom när sådan upphandling används för att genomföra projekt som tilldelats stöd i samband med auktioner för förnybar energi i enlighet med artikel 26 i förordning (EU) 2024/1735.

(5) För enkelhetens skull och för att underlätta genomförandet bör dessa minimikrav bygga på unionens metoder och mätmetoder eller på sådana metoder som erkänns av unionen och som är tillämpliga på nettonollteknik samt omfattar relevanta miljödimensioner. För närvarande saknas sådana metoder och mätmetoder för en stor del av nettonolltekniken. Flera metoder håller på att utarbetas och kan i detta sammanhang användas i ett senare skede. Därav begränsas tillämpningsområdet för den nettonollteknik för vilken minimikrav för miljömässig hållbarhet bör fastställas i denna förordning.

([1]) EUT L, 2024/1735, 28.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1735/oj.
([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU av den 26 februari 2014 om tilldelning av koncessioner (EUT L 94, 28.3.2014, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/23/oj).
([3]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 65, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/24/oj).
([4]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU av den 26 februari 2014 om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och om upphävande av direktiv 2004/17/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 243, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/25/oj).

(6) Eftersom krav på miljömässig hållbarhet för offentlig upphandling av värmepumpar redan fastställts i artikel 7.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2023/1791 ([5]), kommissionens delegerade förordning (EU) nr 811/2013 ([6]) och artikel 7.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1369 ([7]) bör den här förordningen inte omfatta värmepumpar.

(7) På liknande sätt kommer tilldelningskriterier som rör miljömässig hållbarhet för offentlig upphandling av batterier eller produkter som innehåller batterier att fastställas i enlighet med artikel 85.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1542 ([8]). Den här förordningen bör därför inte omfatta batterier.

(8) När det gäller solcellsprodukter håller potentiella genomförandeåtgärder enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EU ([9]) och förordning (EU) 2017/1369 på att utarbetas, vilket skulle innebära obligatoriska bestämmelser om offentlig upphandling liknande dem för värmepumpar.

(9) Utbyggnaden av vindkraftsteknik genom offentlig upphandling sker formellt sett endast i liten utsträckning, men på vissa marknader kommer upphandlande enheter att offentligt upphandla vindturbiner. Detta är fallet när de omfattas av direktiv 2014/25/EU och när marknaden inte är direkt konkurrensutsatt, vilket innebär att undantaget i artikel 34 i direktiv 2014/25/EU inte är tillämpligt.

(10) 80–95 % av massan i ett vindkraftverk kan återvinnas eftersom det främst består av stål och järn, men vissa komponenter medför svårigheter i detta avseende. Detta är fallet för vindturbinblad, som utgör omkring 15 % av massan i ett vindkraftverk. De innehåller vanligtvis komplexa kompositmaterial – en kombination av förstärkta fibrer och en polymermatris. Vindturbinblad är därför den komponent i ett vindkraftverk som medför störst svårigheter när det gäller att öka materialåtervinningsbarheten ([10]). Enligt uppskattningar kommer kompositavfall från uttjänta vindturbinblad att uppgå till omkring 400 000 ton 2040 ([11]).

(11) Samtidigt håller företag och forskningsinstitut på att utveckla återvinningsteknik och studera materialsammansättningen av turbiner och avvecklingen av dem för att öka materialåtervinningsbarheten, dvs. återvinningspotentialen vid tidpunkten för produktionen av vindturbinblad. För att främja fullständig cirkularitet för vindturbiner bör det införas ett minimikrav på materialåtervinningsbarhet för vindturbinblad. Ett sådant minimikrav skulle stimulera efterfrågan på återvinningsbara vindturbinblad och öka incitamenten för forskning och utveckling på detta område. Med tanke på det nuvarande tekniska utvecklingsstadiet verkar det lämpligt att fastställa en ambitiös men realistisk miniminivå på 70 %.

(12) Den europeiska standarden EN 45555:2019 innehåller metoder för energirelaterade produkters materialåtervinningsbarhet och bör därför användas för att bedöma vindturbinbladens materialåtervinningsbarhet.

([5]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2023/1791 av den 13 september 2023 om energieffektivitet och om ändring av förordning (EU) 2023/955 (EUT L 231, 20.9.2023, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/1791/oj).

([6]) Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 811/2013 av den 18 februari 2013 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/30/EU avseende energimärkning av pannor och värmepumpar för rumsuppvärmning, pannor och värmepumpar med inbyggd tappvarmvattenberedning, paket med pannor och värmepumpar för rumsuppvärmning, temperaturregulator och solvärmeutrustning samt paket med pannor eller värmepumpar med inbyggd tappvarmvattenberedning, temperaturregulator och solvärmeutrustning (EUT L 239, 6.9.2013, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2013/811/oj).

([7]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1369 av den 4 juli 2017 om fastställande av en ram för energimärkning och om upphävande av direktiv 2010/30/EU (EUT L 198, 28.7.2017, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1369/oj).

([8]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1542 av den 12 juli 2023 om batterier och förbrukade batterier, om ändring av direktiv 2008/98/EG och förordning (EU) 2019/1020 och om upphävande av direktiv 2006/66/EG (EUT L 191, 28.7.2023, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1542/oj).

([9]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter (EUT L 285, 31.10.2009, s. 10, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/125/oj).

([10]) Europeiska kommissionen, *Science for Policy Brief, Wind energy circularity challenges*, hämtad via https://setis.ec.europa.eu/document/download/6dfe5811-a603-42da-8298-2cc636ae1579_en?filename=JRC131723_wind_energy_circularity_challenges_v7.pdf&prefLang=pt i dess version av den 1 juli 2025 (ej översatt till svenska).

([11]) WindEurope: *Accelerating Wind Turbine Blade Circularity*, hämtad via https://windeurope.org/wp-content/uploads/files/about-wind/reports/WindEurope-Accelerating-wind-turbine-blade-circularity.pdf i dess version av den 1 juli 2025 (ej översatt till svenska).

(13) Eftersom EN 45555:2019 förutsätter att den senaste tekniken används kommer kraven på teknisk mognadsgrad att justeras för att främja utvecklingen av ny och innovativ teknik för återvinning av vindturbinblad. En definition av teknisk mognadsgrad finns i kommissionens beslut C(2014) 4995 ([12]). Enligt denna definition kan en teknisk mognadsgrad på nivå sex (6), som innebär att tekniken har demonstrerats i en relevant miljö, anses vara lämplig för att främja innovativ teknik för återvinning av turbinblad.

(14) Enligt EN 45555:2019 krävs det i dagsläget att tekniken för återvinning av vindturbinblad är ekonomiskt lönsam, men i vissa geografiska områden med framväxande industrier för återvinning av vindturbinblad kan man behöva vara flexibel. De upphandlande myndigheterna kan därför anpassa detta krav, t.ex. genom att godta teknik som förväntas bli ekonomiskt lönsam i det berörda geografiska området under vindkraftverkens livslängd.

(15) Hur mycket material som tas till vara kan variera stort beroende på metoderna för materialåtervinning av vindturbinblad, däribland kemisk separering, termisk separering eller mekanisk fragmentering. För att beräkna materialåtervinningsgraden kan upphandlande myndigheter och enheter därför kräva att kvaliteten på tillvaratagetmaterial bedöms under återvinningsprocessen.

(16) Eftersom tillämpningen av den här förordningen innebär att upphandlande myndigheter och enheter behöver göra stora ändringar i sina förfaranden bör dagen då den här förordningen börjar att gälla senareläggas, så att de upphandlande myndigheterna och enheterna får tid på sig att genomföra dessa ändringar. De minimikrav för miljömässig hållbarhet som fastställs i den här förordningen ska gälla vid de offentliga upphandlingsförfaranden som omfattas av artikel 25.1 i förordning (EU) 2024/1735 och som inleds den 30 juni 2026 eller senare.

(17) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från rådgivande kommittén för offentlig upphandling.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Innehåll

I denna förordning specificeras de minimikrav avseende miljömässig hållbarhet som fastställs i artikel 25.1 i förordning (EU) 2024/1735.

Artikel 2

Teknik för landbaserad vindkraft och havsbaserad vindkraft

1. Vindturbinblad inom teknik för landbaserad vindkraft och havsbaserad vindkraft ska ha en materialåtervinningsgrad på minst 70 %. Materialåtervinningsgraden ska beräknas som det återvinningsbara materialets relativa vikt. Vindturbinbladens materialåtervinningsgrad ska demonstreras senast vid kontraktets fullgörande.

2. Kravet i punkt 1 kan utformas som en klausul om fullgörande av kontrakt i den mening som avses i artikel 70 i direktiv 2014/24/EU och artikel 87 i direktiv 2014/25/EU och i de allmänna principerna i direktiv 2014/23/EU, eller som en teknisk specifikation i den mening som avses i artikel 36 i direktiv 2014/23/EU, artikel 42 i direktiv 2014/24/EU och artikel 60 i direktiv 2014/25/EU.

3. Denna artikel ska genomföras på ett objektivt, icke-diskriminerande och transparent sätt och i överensstämmelse med unionens internationella åtaganden.

([12]) Commission Implementing Decision amending Implementing Decision C(2013)8631 adopting the 2014–2015 work programme in the framework of the Specific Programme Implementing Horizon 2020 – The Framework Programme for Research and Innovation (2014–2020) (ej översatt till svenska).

Artikel 3

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 30 juni 2026.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 mars 2026.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande